THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tipiṭaka)

1. Ο Κανόνας των Ομιλιών (1. Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta Nikāya)

2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας (2. Nidānavaggo)

4. Το τέταρτο κεφάλαιο (4. Catutthavaggo)

[SN 17.31-43, PTS 2.240-2.244]

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας

4. Το τέταρτο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για τον Μπίντι

180. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη. Κυριευμένος από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακυριευμένη συνείδηση, μοναχοί, ο Ντεβαντάττα διέσπασε την Κοινότητα. Τόσο σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη... κ.λπ... πρέπει να εξασκείστε». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τις καλές ρίζες

181. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη. Του Ντεβαντάττα, μοναχοί, που ήταν κυριευμένος από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακυριευμένη συνείδηση, η καλή ρίζα οδηγήθηκε σε εκρίζωση. Τόσο σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη... κ.λπ... πρέπει να εξασκείστε». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τις καλές νοητικές καταστάσεις

182. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη. Του Ντεβαντάττα, μοναχοί, που ήταν κυριευμένος από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακυριευμένη συνείδηση, η καλή νοητική κατάσταση οδηγήθηκε σε εκρίζωση. Τόσο σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη... κ.λπ... πρέπει να εξασκείστε». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τις λαμπρές ιδιότητες

183. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη. Του Ντεβαντάττα, μοναχοί, που ήταν κυριευμένος από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακυριευμένη συνείδηση, η λευκή νοητική κατάσταση οδηγήθηκε σε εκρίζωση. Τόσο σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη... κ.λπ... πρέπει να εξασκείστε». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για αυτόν που έφυγε πρόσφατα

184. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα, λίγο μετά την αναχώρηση του Ντεβαντάττα. Εκεί ο Ευλογημένος, σχετικά με τον Ντεβαντάττα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Για την καταστροφή του εαυτού του, μοναχοί, εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη».

«Όπως, μοναχοί, η μπανανιά δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού της, δίνει καρπό για την πτώση της· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, το μπαμπού δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού του, δίνει καρπό για την πτώση του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, το καλάμι δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού του, δίνει καρπό για την πτώση του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, η φοράδα του μουλαριού συλλαμβάνει έμβρυο για την καταστροφή του εαυτού της, συλλαμβάνει έμβρυο για την πτώση της· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη. Τόσο σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Ο καρπός πράγματι σκοτώνει τη μπανανιά, ο καρπός το μπαμπού, ο καρπός το καλάμι·
> η τιμή σκοτώνει τον κακό άνθρωπο, όπως το έμβρυο τη φοράδα του μουλαριού». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τα πεντακόσια άρματα

185. Διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο πρίγκιπας Ατζατασάττου πήγαινε στον Ντεβαντάττα για υπηρεσία πρωί και βράδυ με πεντακόσια άρματα, και πεντακόσια δοχεία μαγειρεμένου ρυζιού προσφέρονταν ως τροφή. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Σεβάσμιε κύριε, ο πρίγκιπας Ατζατασάττου πηγαίνει στον Ντεβαντάττα για υπηρεσία πρωί και βράδυ με πεντακόσια άρματα, και πεντακόσια δοχεία μαγειρεμένου ρυζιού προσφέρονται ως τροφή». «Μην ζηλεύετε, μοναχοί, το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη του Ντεβαντάττα. Όσο, μοναχοί, ο πρίγκιπας Ατζατασάττου θα πηγαίνει στον Ντεβαντάττα για υπηρεσία πρωί και βράδυ με πεντακόσια άρματα, και πεντακόσια δοχεία μαγειρεμένου ρυζιού θα προσφέρονται ως τροφή, μόνο χειροτέρευση, μοναχοί, αναμένεται για τον Ντεβαντάττα στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη».

«Όπως, μοναχοί, αν έριχναν χολή στη μύτη ενός άγριου σκύλου, έτσι λοιπόν, μοναχοί, εκείνος ο σκύλος θα γινόταν ακόμη πιο άγριος· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όσο ο πρίγκιπας Ατζατασάττου θα πηγαίνει στον Ντεβαντάττα για υπηρεσία πρωί και βράδυ με πεντακόσια άρματα, και πεντακόσια δοχεία μαγειρεμένου ρυζιού θα προσφέρονται ως τροφή, μόνο χειροτέρευση, μοναχοί, αναμένεται για τον Ντεβαντάττα στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη. Τόσο σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη... κ.λπ... έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη μητέρα

186. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη, πικρό, τραχύ, εμπόδιο για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις. Εδώ εγώ, μοναχοί, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτός ο σεβάσμιος δεν θα έλεγε συνειδητό ψέμα ούτε για χάρη της μητέρας του'. Αυτόν τον βλέπω αργότερα κυριευμένο από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακτημένη συνείδηση, να λέει συνειδητό ψέμα. Τόσο σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη, πικρό, τραχύ, εμπόδιο για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα εγκαταλείψουμε το εγερθέν υλικό κέρδος, τιμή και φήμη. Και το εγερθέν υλικό κέρδος, τιμή και φήμη δεν θα κατακυριεύσει τη συνείδησή μας'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Έβδομη.

8-13. Η εξάδα των ομιλιών που αρχίζει με την ομιλία για τον πατέρα

187. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη, πικρό, τραχύ, εμπόδιο για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις. Εδώ εγώ, μοναχοί, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτός ο σεβάσμιος δεν θα έλεγε συνειδητό ψέμα ούτε για χάρη του πατέρα του... κ.λπ... ούτε για χάρη του αδελφού του... ούτε για χάρη της αδελφής του... ούτε για χάρη του γιου του... ούτε για χάρη της κόρης του... ούτε για χάρη της συζύγου του θα έλεγε συνειδητό ψέμα'. Αυτόν τον βλέπω αργότερα κυριευμένο από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακτημένη συνείδηση, να λέει συνειδητό ψέμα. Τόσο σκληρό, μοναχοί, είναι το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη, πικρό, τραχύ, εμπόδιο για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα εγκαταλείψουμε το εγερθέν υλικό κέρδος, τιμή και φήμη, και το εγερθέν υλικό κέρδος, τιμή και φήμη δεν θα κατακυριεύσει τη συνείδησή μας'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δέκατη τρίτη.

Το τέταρτο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Διέσπασε, ρίζα, δύο καταστάσεις, αναχώρησε, άρμα, στη μητέρα·
> πατέρας, αδελφός και αδελφή, γιος, κόρη, σύζυγος.

Το Λαμπχασακκάρα-σαμγιούττα ολοκληρώθηκε.

7. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Ράχουλα

1. Το πρώτο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για το μάτι

188. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Ράχουλα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράχουλα είπε στον Ευλογημένο: «Καλώς,

σεβάσμιε κύριε, ας μου διδάξει ο Ευλογημένος συνοπτικά τη Διδασκαλία, ώστε εγώ, αφού ακούσω τη Διδασκαλία του Ευλογημένου, να παραμείνω μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος».

«Τι νομίζεις, Ράχουλα, το μάτι είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, είναι οδυνηρό ή ευχάριστο;»«Οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, οδυνηρό, υποκείμενο σε μεταβολή, είναι άραγε κατάλληλο να το θεωρεί κανείς - 'αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου';» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Το αυτί είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Η μύτη είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «η γλώσσα είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «το σώμα είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «ο νους είναι μόνιμος ή παροδικός;» «Παροδικός, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, είναι οδυνηρό ή ευχάριστο;» «Οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, οδυνηρό, υποκείμενο σε μεταβολή, είναι άραγε κατάλληλο να το θεωρεί κανείς - 'αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου';» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από το μάτι... κ.λπ... αποστασιοποιείται από το αυτί... αποστασιοποιείται από τη μύτη... αποστασιοποιείται από τη γλώσσα... αποστασιοποιείται από το σώμα... αποστασιοποιείται από τον νου· αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους απελευθερώνεται· στον απελευθερωμένο υπάρχει η γνώση: 'υπάρχει απελευθέρωση'. Κατανοεί: 'η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την ύλη

189. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, οι υλικές μορφές είναι μόνιμες ή παροδικές;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... οι ήχοι... οι οσμές... οι γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... τα νοητικά φαινόμενα είναι μόνιμα ή παροδικά; «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από τις υλικές μορφές... αποστασιοποιείται από τους ήχους... αποστασιοποιείται από τις οσμές... αποστασιοποιείται από τις γεύσεις... αποστασιοποιείται από τα απτά αντικείμενα... αποστασιοποιείται από τα νοητικά φαινόμενα· αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος... κ.λπ... κατανοεί». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη συνείδηση

190. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, η οφθαλμική συνείδηση είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Η ωτική συνείδηση... κ.λπ... η ρινική συνείδηση... η γλωσσική συνείδηση... η σωματική συνείδηση... η νοητική συνείδηση είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από την οφθαλμική συνείδηση... κ.λπ... αποστασιοποιείται από την ωτική συνείδηση... αποστασιοποιείται από τη ρινική συνείδηση... αποστασιοποιείται από τη γλωσσική συνείδηση... αποστασιοποιείται από τη σωματική συνείδηση... αποστασιοποιείται από τη νοητική συνείδηση· αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος... κ.λπ... κατανοεί». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την επαφή

191. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, η οφθαλμική επαφή είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Η ωτική επαφή... κ.λπ... η ρινική επαφή... η γλωσσική επαφή... η σωματική επαφή... η νοητική επαφή είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από την οφθαλμική επαφή... κ.λπ... αποστασιοποιείται από την ωτική επαφή... αποστασιοποιείται από τη ρινική επαφή... αποστασιοποιείται από τη γλωσσική επαφή... αποστασιοποιείται από τη σωματική επαφή... αποστασιοποιείται από τη νοητική επαφή· αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος... κ.λπ... κατανοεί». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το αίσθημα

192. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «το αίσθημα γεννημένο από ωτική επαφή... κ.λπ... το αίσθημα γεννημένο από ρινική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από γλωσσική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από σωματική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται και από το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή... κ.λπ... ωτική... ρινική... η γλώσσα... σωματική... αποστασιοποιείται και από το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή... κ.λπ... κατανοεί». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την αντίληψη

193. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, η αντίληψη της υλικής μορφής είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Η αντίληψη του ήχου... κ.λπ... η αντίληψη της οσμής... η αντίληψη της γεύσης... η αντίληψη του απτού αντικειμένου... η αντίληψη των νοητικών φαινομένων είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από την αντίληψη της υλικής μορφής... κ.λπ... αποστασιοποιείται από την αντίληψη του ήχου... αποστασιοποιείται από την αντίληψη της οσμής... αποστασιοποιείται από την αντίληψη της γεύσης... αποστασιοποιείται από την αντίληψη του απτού αντικειμένου... αποστασιοποιείται από την αντίληψη των νοητικών φαινομένων... κ.λπ... κατανοεί». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη βούληση

194. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, η πρόθεση για την υλική μορφή είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Η πρόθεση για τον ήχο... κ.λπ... η πρόθεση για την οσμή... η πρόθεση για τη γεύση... η πρόθεση για το απτό αντικείμενο... η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από την πρόθεση για την υλική μορφή... κ.λπ... αποστασιοποιείται από την πρόθεση για τον ήχο... αποστασιοποιείται από την πρόθεση για την οσμή... αποστασιοποιείται από την πρόθεση για τη γεύση... αποστασιοποιείται από την πρόθεση για το απτό αντικείμενο... αποστασιοποιείται από την πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ... κατανοεί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την επιθυμία

195. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, η επιθυμία για ορατή μορφή είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «η επιθυμία για ήχο... κ.λπ... η επιθυμία για οσμή... η επιθυμία για γεύση... η επιθυμία για απτό αντικείμενο... η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από την επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... αποστασιοποιείται από την επιθυμία για ήχο... αποστασιοποιείται από την επιθυμία για οσμή... αποστασιοποιείται από την επιθυμία για γεύση... αποστασιοποιείται από την επιθυμία για απτό αντικείμενο... αποστασιοποιείται από την επιθυμία για νοητικά αντικείμενα... κ.λπ... κατανοεί». Όγδοη.

9. Η ομιλία για το στοιχείο

196. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, το στερεό στοιχείο είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Το υγρό στοιχείο... κ.λπ... το θερμό στοιχείο... το στοιχείο του αέρα... το στοιχείο του χώρου... το στοιχείο της συνείδησης είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από το στερεό στοιχείο... κ.λπ... αποστασιοποιείται από το υγρό στοιχείο... αποστασιοποιείται από το θερμό στοιχείο... αποστασιοποιείται από το στοιχείο του αέρα... αποστασιοποιείται από το στοιχείο του χώρου... αποστασιοποιείται από το στοιχείο της συνείδησης... κ.λπ... κατανοεί». Ένατη.

10. Η ομιλία για το συνάθροισμα

197. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, η ύλη είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... οι δραστηριότητες... η συνείδηση είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από την ύλη... κ.λπ... αποστασιοποιείται από το αίσθημα... αποστασιοποιείται από την αντίληψη... αποστασιοποιείται από τις δραστηριότητες... αποστασιοποιείται από τη συνείδηση· αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους απελευθερώνεται· στον απελευθερωμένο υπάρχει η γνώση: 'υπάρχει απελευθέρωση'. Κατανοεί: 'η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Δέκατη.

Το πρώτο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Μάτι και ύλη και συνείδηση, επαφή και με το αίσθημα·
> αντίληψη, βούληση, επιθυμία, στοιχείο και με το συνάθροισμα, αυτά τα δέκα.

2. Το δεύτερο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για το μάτι

198. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο σεβάσμιος Ράχουλα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Ράχουλα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Τι νομίζεις, Ράχουλα, το μάτι είναι μόνιμο ή παροδικό;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, είναι οδυνηρό ή ευχάριστο;» «Οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, οδυνηρό, υποκείμενο σε μεταβολή, είναι άραγε κατάλληλο να το θεωρεί κανείς - 'αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου';» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Το αυτί... κ.λπ... η μύτη... η γλώσσα... το σώμα... ο νους είναι μόνιμος ή παροδικός;» «Παροδικός, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, είναι οδυνηρό ή ευχάριστο;» «Οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό όμως που είναι παροδικό, οδυνηρό, υποκείμενο σε μεταβολή, είναι άραγε κατάλληλο να το θεωρεί κανείς - 'αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου';» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από το μάτι... κ.λπ... αποστασιοποιείται από το αυτί... αποστασιοποιείται από τη μύτη... αποστασιοποιείται από τη γλώσσα... αποστασιοποιείται από το σώμα... αποστασιοποιείται από τον νου· αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους απελευθερώνεται· στον απελευθερωμένο υπάρχει η γνώση: 'υπάρχει απελευθέρωση'. Κατανοεί: 'η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Με αυτή τη συντόμευση πρέπει να συνταχθούν δέκα ομιλίες. Πρώτο.

2-10. Εννέα ομιλίες για την ύλη και τα λοιπά

199. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζεις, Ράχουλα, οι υλικές μορφές είναι μόνιμες ή παροδικές;» «Παροδική, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... οι ήχοι... οι οσμές... οι γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... τα νοητικά φαινόμενα...

«Η οφθαλμική συνείδηση... κ.λπ... η ωτική συνείδηση... η ρινική συνείδηση... η γλωσσική συνείδηση... η σωματική συνείδηση... η νοητική συνείδηση...

«Η οφθαλμική επαφή... κ.λπ... η ωτική επαφή... η ρινική επαφή... η γλωσσική επαφή... η σωματική επαφή... η νοητική επαφή...

«Το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή... κ.λπ... το αίσθημα γεννημένο από ωτική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από ρινική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από γλωσσική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από σωματική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή...

«Η αντίληψη της υλικής μορφής... κ.λπ... η αντίληψη του ήχου... η αντίληψη της οσμής... η αντίληψη της γεύσης... η αντίληψη του απτού αντικειμένου... η αντίληψη των νοητικών φαινομένων...

«Η πρόθεση για την υλική μορφή... κ.λπ... η πρόθεση για τον ήχο... η πρόθεση για την οσμή... η πρόθεση για τη γεύση... η πρόθεση για το απτό αντικείμενο... η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα...

«Η επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... η επιθυμία για ήχο... η επιθυμία για οσμή... η επιθυμία για γεύση... η επιθυμία για απτό αντικείμενο... η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα...

«Το στερεό στοιχείο... κ.λπ... το υγρό στοιχείο... το θερμό στοιχείο... το στοιχείο του αέρα... το στοιχείο του χώρου... το στοιχείο της συνείδησης...

«Η υλικότητα... κ.λπ... αίσθημα... η αντίληψη... οι δραστηριότητες... η συνείδηση είναι μόνιμη ή παροδική;» «Παροδικό, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Βλέποντας έτσι, Ράχουλα... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης.» Δέκατη.

11. Η ομιλία για την υπολανθάνουσα τάση

200. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο σεβάσμιος Ράχουλα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράχουλα είπε στον Ευλογημένο: «Πώς άραγε, σεβάσμιε κύριε, σε αυτόν που γνωρίζει πώς και βλέπει πώς, σε αυτό το σώμα με συνείδηση και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα, δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία;» «Οποιαδήποτε, Ράχουλα, ύλη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη την ύλη 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό βλέπει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιοδήποτε αίσθημα... κ.λπ... οποιαδήποτε αντίληψη... οποιεσδήποτε δραστηριότητες... οποιαδήποτε συνείδηση παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη τη συνείδηση 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό βλέπει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Έτσι λοιπόν, Ράχουλα, σε αυτόν που γνωρίζει έτσι και βλέπει έτσι, σε αυτό το σώμα με συνείδηση και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα, δεν υπάρχουν υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία». Ενδέκατη.

12. Η ομιλία για την απομάκρυνση

201. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Ράχουλα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράχουλα είπε στον Ευλογημένο: «Πώς άραγε, σεβάσμιε κύριε, σε αυτόν που γνωρίζει πώς και βλέπει πώς, σε αυτό το σώμα με συνείδηση και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα, ο νους είναι απαλλαγμένος από την ταύτιση με το εγώ, την ταύτιση με το δικό μου και την αλαζονεία, έχοντας υπερβεί τη διάκριση, γαλήνιος, καλά απελευθερωμένος;» «Οποιαδήποτε, Ράχουλα, ύλη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη την ύλη 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό έχοντας δει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης.

Οποιοδήποτε αίσθημα... κ.λπ... οποιαδήποτε αντίληψη... οποιεσδήποτε δραστηριότητες... οποιαδήποτε συνείδηση παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη τη συνείδηση 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό έχοντας δει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης. Έτσι λοιπόν, Ράχουλα, σε αυτόν που γνωρίζει έτσι και βλέπει έτσι, σε αυτό το σώμα με συνείδηση και εξωτερικά σε όλα

τα αντικείμενα, ο νους είναι απαλλαγμένος από την ταύτιση με το εγώ, την ταύτιση με το δικό μου και την αλαζονεία, έχοντας υπερβεί τη διάκριση, γαλήνιος, καλά απελευθερωμένος». Δωδέκατη.

Το δεύτερο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Μάτι και ύλη και συνείδηση, επαφή και με το αίσθημα·
> αντίληψη, βούληση, επιθυμία, στοιχείο και με το συνάθροισμα, αυτά τα δέκα·
> υπολανθάνουσα τάση και απαλλαγμένος, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Τα συνδεδεμένα με τον Ράχουλα ολοκληρώθηκαν.

8. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Λάκκχανα

1. Το πρώτο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για τα οστά

202. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Λακκχάνα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα διέμεναν στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Λακκχάνα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Λακκχάνα: «Έλα, φίλε Λακκχάνα, ας μπούμε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή». «Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Λακκχάνα στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, σε κάποια περιοχή εκδήλωσε ένα χαμόγελο. Τότε ο σεβάσμιος Λακκχάνα είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Ποια άραγε, φίλε Μογκαλλάνα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την εκδήλωση του χαμόγελου;» «Δεν είναι κατάλληλη ώρα, φίλε Λακκχάνα, για αυτή την ερώτηση.Κάνε μου αυτή την ερώτηση κοντά στον Ευλογημένο».

Τότε ο σεβάσμιος Λακκχάνα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού περπάτησαν στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Λακκχάνα είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Εδώ ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, σε κάποια περιοχή εκδήλωσε ένα χαμόγελο. Ποια άραγε, φίλε Μογκαλλάνα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την εκδήλωση του χαμόγελου;»

«Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν σκελετό να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας τον ξανά και ξανά, τον τρυπούσαν ανάμεσα στα πλευρά, τον ράμφιζαν, τον ξέσκιζαν. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου. Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Ένα τέτοιο ον θα υπάρξει! Ένας τέτοιος δαίμονας θα υπάρξει! Μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης θα υπάρξει!"»

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πράγματι, μοναχοί, οι μαθητές διαμένουν έχοντας γίνει μάτι· πράγματι, μοναχοί, οι μαθητές διαμένουν έχοντας γίνει γνώση, αφού είναι δυνατόν ένας μαθητής να γνωρίσει ή να δει ή να πραγματοποιήσει κάτι τέτοιο. Αυτό το ον, μοναχοί, είχε ιδωθεί από εμένα πριν, αλλά δεν το αποκάλυψα. Αν εγώ το αποκάλυπτα, οι άλλοι δεν θα με πίστευαν.Αυτοί που δεν θα με πίστευαν, αυτό θα ήταν για αυτούς για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη. Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν χασάπης βοδιών.Αυτός, ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, αφού καιγόταν στην κόλαση για πολλά χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χρόνια, για πολλές χιλιάδες χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, ως υπόλοιπο επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης βιώνει μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης»... Πρώτο.

2. Η ομιλία για το κομμάτι κρέας

203. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα ένα κομμάτι κρέας να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν χασάπης βοδιών... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την προσφερόμενη τροφή

204. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα ένα κομμάτι κρέας να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν κυνηγός πουλιών... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν χωρίς δέρμα

205. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο χωρίς δέρμα να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν σφαγέας προβάτων... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για αυτόν με τρίχες από σπαθιά

206. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με τρίχες από σπαθιά να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνα τα σπαθιά, αφού πετάχτηκαν ψηλά ξανά και ξανά, έπεφταν πάνω στο ίδιο του το σώμα. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν σφαγέας χοίρων... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το δόρυ

207. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με τρίχες από λόγχες να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνες οι λόγχες, αφού πετάχτηκαν ψηλά ξανά και ξανά, έπεφταν πάνω στο ίδιο του το σώμα. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν κυνηγός ελαφιών... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Ουσουλόμα

208. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με βέλη για τρίχες να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνα τα βέλη, αφού πετάχτηκαν ψηλά ξανά και ξανά, έπεφταν πάνω στο ίδιο του το σώμα. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν βασανιστής... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Σουτσίλομα

209. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με τρίχες από βελόνες να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνες οι βελόνες, αφού πετάχτηκαν ψηλά ξανά και ξανά, έπεφταν πάνω στο ίδιο του το σώμα. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν αμαξηλάτης... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία για τον Σουτσίλομα

210. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με τρίχες από βελόνες να πηγαίνει στον αέρα. Εκείνες οι βελόνες, αφού εισέρχονταν στο κεφάλι του, έβγαιναν από το στόμα· αφού εισέρχονταν στο στόμα, έβγαιναν από το στήθος· αφού εισέρχονταν στο στήθος, έβγαιναν από την κοιλιά· αφού εισέρχονταν στην κοιλιά, έβγαιναν από τους μηρούς·αφού εισέρχονταν στους μηρούς, έβγαιναν από τις κνήμες· αφού εισέρχονταν στις κνήμες, έβγαιναν από τα πόδια· αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν συκοφάντης... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Κουμπχάντα

211. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο με όρχεις σαν στάμνες να πηγαίνει στον αέρα. Αυτός καθώς πηγαίνει, πηγαίνει έχοντας ανεβάσει αυτούς τους όρχεις στους ώμους. Και καθώς κάθεται, κάθεται πάνω σε αυτούς τους όρχεις. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν απατεώνας του χωριού... κ.λπ... Δέκατη.

Το πρώτο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Οστό, πεσί, και οι δύο χασάπηδες βοδιών,
> Μπάλα σάρκας, κυνηγός πουλιών, γδαρμένος σφαγέας προβάτων·
> Σπαθί, σφαγέας χοίρων, λόγχη, αγελάδα,
> Βέλος, βασανιστής, βελόνα, αμαξηλάτης·
> Και αυτός που ράβεται, αυτός είναι ο συκοφάντης,
> Αυτός που κουβαλά όρχεις ήταν ο απατεώνας του χωριού.

2. Το δεύτερο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για αυτόν με το κεφάλι

212. Έτσι έχω ακούσει - κάποτε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο βυθισμένο με το κεφάλι σε ένα βόθρο με περιττώματα... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό

ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν μοιχός... κ.λπ... Πρώτο.

2. Η ομιλία για αυτόν που τρώει περιττώματα

213. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν άνθρωπο βυθισμένο σε ένα βόθρο με περιττώματα, να τρώει περιττώματα και με τα δύο χέρια... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν ένας κακόβουλος βραχμάνος. Αυτός, στη διδαχή του Πλήρως Αυτοφωτισμένου Κάσσαπα, αφού προσκάλεσε την κοινότητα μοναχών για γεύμα, αφού γέμισε τα δοχεία με περιττώματα, είπε αυτό - «Αχ, αξιότιμοι, φάτε όσο θέλετε και πάρτε μαζί σας»... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη γυναίκα χωρίς δέρμα

214. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα μια γυναίκα χωρίς δέρμα να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτή η γυναίκα, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν μοιχαλίδα... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη δυσειδή γυναίκα

215. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα μια γυναίκα δύσοσμη, άσχημη, να πηγαίνει στον αέρα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτή η γυναίκα, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν μάντισσα... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για αυτήν που καίγεται

216. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα μια γυναίκα καμένη, βρεγμένη, σκεπασμένη με κάρβουνα, να πηγαίνει στον αέρα. Αυτό έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτή η γυναίκα, μοναχοί, ήταν η πρώτη βασίλισσα του βασιλιά της Καλίνγκα. Αυτή, κυριευμένη από ζήλια, έριξε πάνω στην αντίζηλό της ένα δοχείο με αναμμένα κάρβουνα... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η ομιλία για αυτόν χωρίς κεφάλι

217. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα ένα ακέφαλο κορμί να πηγαίνει στον αέρα. Στο στήθος του υπήρχαν τα μάτια και το στόμα. Και γύπες και κοράκια και γεράκια, ακολουθώντας το ξανά και ξανά, το ράμφιζαν, το ξέσκιζαν. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτό το ον, μοναχοί, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν δήμιος κλεφτών ονόματι Χάρικα... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τον κακόβουλο μοναχό

218. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα έναν μοναχό να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας του ήταν φλεγόμενος, αναμμένος, ολόφωτος· το κύπελλό του ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο· η ζώνη του ήταν φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη· το σώμα του ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου... κ.λπ... Αυτός, μοναχοί, ο μοναχός στη διδαχή του Πλήρως Αυτοφωτισμένου Κάσσαπα ήταν κακόβουλος μοναχός... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για την κακόβουλη μοναχή

219. «Είδα μια μοναχή να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας της ήταν φλεγόμενος... κ.λπ... ήταν κακόβουλη μοναχή... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για την κακόβουλη μαθήτρια υπό εξάσκηση

220. «Είδα μια μαθήτρια υπό εξάσκηση να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας της ήταν φλεγόμενος... κ.λπ... ήταν κακή μαθήτρια υπό εξάσκηση... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τον κακόβουλο δόκιμο

221. «Είδα έναν δόκιμο να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας του ήταν φλεγόμενος... κ.λπ... ήταν κακός δόκιμος... κ.λπ... Δέκατη.

11. Η ομιλία για την κακόβουλη δόκιμη μοναχή

222. «Εδώ εγώ, φίλε, κατεβαίνοντας από το όρος Γκιτζτζακούτα, είδα μια δόκιμη να πηγαίνει στον αέρα. Ο διπλός χιτώνας της ήταν φλεγόμενος, αναμμένος, ολόφωτος· το κύπελλό της ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο· η ζώνη της ήταν φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη· το σώμα της ήταν φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο. Αυτός έβγαζε κραυγές πόνου. Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Ένα τέτοιο ον θα υπάρξει! Ένας τέτοιος δαίμονας θα υπάρξει! Μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης θα υπάρξει!"»

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πράγματι, μοναχοί, οι μαθητές διαμένουν έχοντας γίνει μάτι· πράγματι, μοναχοί, οι μαθητές διαμένουν έχοντας γίνει γνώση, αφού είναι δυνατόν ένας μαθητής να γνωρίσει ή να δει ή να πραγματοποιήσει κάτι τέτοιο. Αυτή η δόκιμη, μοναχοί, είχε ιδωθεί από εμένα πριν. Αλλά δεν το αποκάλυψα. Αν εγώ το αποκάλυπτα, οι άλλοι δεν θα με πίστευαν. Αυτοί που δεν θα με πίστευαν, αυτό θα ήταν για αυτούς για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη. Αυτή η δόκιμη, μοναχοί, στη διδαχή του Πλήρως Αυτοφωτισμένου Κάσσαπα ήταν κακόβουλη δόκιμη. Αυτή, ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, αφού καιγόταν στην κόλαση για πολλά χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χρόνια, για πολλές χιλιάδες χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, ως υπόλοιπο επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης βιώνει μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης». Ενδέκατη.

Το δεύτερο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Βυθισμένος σε πηγάδι ήταν αυτός ο μοιχός·
> τρώγων περιττώματα ήταν ο κακόβουλος βραχμάνος.
>
> Η γυναίκα χωρίς δέρμα ήταν μοιχαλίδα·
> η άσχημη γυναίκα ήταν μάντισσα.
>
> Η παίζουσα με ζάρια έριχνε αναμμένα κάρβουνα στην αντίζηλο·
> ο αποκεφαλισμένος ήταν δήμιος κλεφτών.
>
> Μοναχός, μοναχή, μαθήτρια υπό εξάσκηση·
> δόκιμος και επίσης δόκιμη.
>
> Στη μοναστική διαγωγή του Κάσσαπα αναχώρηση·

κακόβουλη πράξη έκαναν τόσοι.

Τα συνδεδεμένα με τα χαρακτηριστικά ολοκληρώθηκαν.

9. Συνδεδεμένες ομιλίες με παρομοιώσεις

1. Η ομιλία για την κορυφή

223. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Όπως, μοναχοί, ενός θολωτού δωματίου όποια δοκάρια στέγης κι αν υπάρχουν, όλα αυτά κατευθύνονται προς την κορυφή, συγκλίνουν στην κορυφή, με την εκρίζωση της κορυφής όλα αυτά εκριζώνονται· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες φαύλες νοητικές καταστάσεις κι αν υπάρχουν, όλες αυτές έχουν ρίζα την άγνοια, συγκλίνουν στην άγνοια, με την εκρίζωση της άγνοιας όλες αυτές εκριζώνονται. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα διαμένουμε επιμελείς'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την άκρη του νυχιού

224. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο, αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή η μεγάλη γη. Ασήμαντη είναι αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται αλλού εκτός από τους ανθρώπους. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα διαμένουμε επιμελείς'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την οικογένεια

225. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Όπως, μοναχοί, όποιες οικογένειες έχουν πολλές γυναίκες και λίγους άνδρες, αυτές είναι εύκολο να προσβληθούν από κλέφτες, από διαρρήκτες· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας δεν έχει αναπτυχθεί και δεν έχει καλλιεργηθεί, αυτός είναι εύκολο να προσβληθεί από μη ανθρώπινα πνεύματα. Όπως, μοναχοί, όποιες οικογένειες έχουν λίγες γυναίκες και πολλούς άνδρες, αυτές είναι δύσκολο να προσβληθούν από κλέφτες, από διαρρήκτες· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, αυτός είναι δύσκολο να προσβληθεί από μη ανθρώπινα πνεύματα. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας θα αναπτυχθεί από εμάς, θα καλλιεργηθεί, θα γίνει όχημα, θα γίνει θεμέλιο, θα εδραιωθεί, θα εξασκηθεί και θα καλά ξεκινήσει". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το τηγάνι

226. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Όποιος, μοναχοί, την πρωινή περίοδο της ημέρας θα έδινε δωρεά εκατό κύπελλα, όποιος τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας θα έδινε δωρεά εκατό κύπελλα, όποιος την απογευματινή περίοδο της ημέρας θα έδινε δωρεά εκατό κύπελλα, ή όποιος την πρωινή περίοδο της ημέρας θα ανέπτυσσε νου φιλικότητας ακόμη και για τόσο χρόνο όσο χρειάζεται για να αρμέξεις μια αγελάδα, ή όποιος τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας θα ανέπτυσσε νου φιλικότητας ακόμη και για τόσο χρόνο όσο χρειάζεται για να αρμέξεις μια αγελάδα, ή όποιος την απογευματινή περίοδο της ημέρας θα ανέπτυσσε νου φιλικότητας ακόμη και για τόσο χρόνο όσο χρειάζεται για να αρμέξεις μια αγελάδα, τούτο είναι πιο καρποφόρο από εκείνο. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας θα αναπτυχθεί από εμάς, θα καλλιεργηθεί, θα γίνει όχημα, θα γίνει θεμέλιο, θα εδραιωθεί, θα εξασκηθεί και θα καλά ξεκινήσει". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το δόρυ

227. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Όπως, μοναχοί, ένα κοφτερό δόρυ με αιχμηρή λεπίδα. Τότε θα ερχόταν ένας άνθρωπος - "Εγώ αυτό το δόρυ με την αιχμηρή λεπίδα θα το λυγίσω ή με την παλάμη ή με τη γροθιά, θα το σπάσω, θα το στρίψω". Τι νομίζετε, μοναχοί, είναι άραγε ικανός εκείνος ο άνθρωπος εκείνο το δόρυ με την αιχμηρή λεπίδα ή με την παλάμη ή με τη γροθιά να το λυγίσει, να το σπάσει, να το στρίψει;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Για ποιο λόγο;» «Διότι εκείνο, σεβάσμιε κύριε, το δόρυ με την αιχμηρή λεπίδα δεν είναι εύκολο ή με την παλάμη ή με τη γροθιά να λυγίσει, να σπάσει, να στρίψει. Και εκείνος ο άνθρωπος θα γινόταν απλώς μέτοχος κούρασης και δυσφορίας».

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, αν ένα μη ανθρώπινο πνεύμα νόμιζε ότι πρέπει να ταράξει τη συνείδησή του· τότε εκείνο το ίδιο το μη ανθρώπινο πνεύμα θα γινόταν μέτοχος κούρασης και δυσφορίας. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας θα αναπτυχθεί από εμάς, θα καλλιεργηθεί, θα γίνει όχημα, θα γίνει θεμέλιο, θα εδραιωθεί, θα εξασκηθεί και θα καλά ξεκινήσει". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον τοξότη

228. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Όπως, μοναχοί, τέσσερις τοξότες με δυνατά τόξα, καλά εκπαιδευμένοι, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση, θα στέκονταν στις τέσσερις κατευθύνσεις. Τότε θα ερχόταν ένας άνθρωπος - "Εγώ θα πιάσω και θα φέρω τα βέλη αυτών των τεσσάρων τοξοτών με δυνατά τόξα, καλά εκπαιδευμένων, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση, εκτοξευμένα στις τέσσερις κατευθύνσεις, πριν ακουμπήσουν στη γη". Τι νομίζετε, μοναχοί, είναι άξιος να ειπωθεί "γρήγορος άνθρωπος προικισμένος με την υπέρτατη ταχύτητα";»

«Ακόμη κι αν, σεβάσμιε κύριε, πιάσει και φέρει το βέλος ενός τοξότη με δυνατό τόξο, καλά εκπαιδευμένου, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση, εκτοξευμένο πριν ακουμπήσει στη γη - είναι άξιος να ειπωθεί "γρήγορος άνθρωπος προικισμένος

με την υπέρτατη ταχύτητα", τι να πει κανείς για τέσσερις τοξότες με δυνατά τόξα, καλά εκπαιδευμένους, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση;»

«Και όπως, μοναχοί, η ταχύτητα εκείνου του ανθρώπου, και όπως η ταχύτητα της σελήνης και του ηλίου, από αυτή είναι ταχύτερη. Και όπως, μοναχοί, η ταχύτητα εκείνου του ανθρώπου, και όπως η ταχύτητα της σελήνης και του ηλίου, και όπως η ταχύτητα εκείνων των θεοτήτων που τρέχουν μπροστά από τη σελήνη και τον ήλιο, από αυτή ταχύτερα φθίνουν οι ζωτικές δραστηριότητες. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα διαμένουμε επιμελείς'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον πείρο

229. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, οι Ντασάραχα είχαν ένα τύμπανο που ονομαζόταν Άνακα. Όταν το τύμπανο Άνακα ράγιζε, οι Ντασάραχα έβαζαν άλλη σφήνα. Ήρθε, μοναχοί, ο καιρός που η αρχαία δερμάτινη μεμβράνη του τυμπάνου Άνακα εξαφανίστηκε. Απέμεινε μόνο το σύνολο των σφηνών. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον, οι οποίοι όταν απαγγέλλονται εκείνες οι ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, δεν θα ακούν, δεν θα δίνουν το αυτί τους, δεν θα εδραιώνουν τον νου τους για την τελική απελευθερωτική γνώση, και δεν θα θεωρούν ότι αυτές οι διδασκαλίες πρέπει να μαθευτούν και να κατακτηθούν».

«Αλλά εκείνες οι ομιλίες που είναι φτιαγμένες από ποιητές, ποιητικές, με περίτεχνα γράμματα, με περίτεχνες φράσεις, εξωτερικές, ειπωμένες από μαθητές, όταν αυτές απαγγέλλονται, θα ακούν, θα δίνουν το αυτί τους, θα εδραιώνουν τον νου τους για την τελική απελευθερωτική γνώση, και θα θεωρούν ότι αυτές οι διδασκαλίες πρέπει να μαθευτούν και να κατακτηθούν. Έτσι, μοναχοί, θα υπάρξει η εξαφάνιση αυτών των ομιλιών που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιών, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιων, συνδεδεμένων με την κενότητα. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'εκείνες οι ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, όταν αυτές απαγγέλλονται, θα ακούμε, θα δίνουμε το αυτί μας, θα εδραιώνουμε τον νου μας για την τελική απελευθερωτική γνώση, και θα θεωρούμε ότι αυτές οι διδασκαλίες πρέπει να μαθευτούν και να κατακτηθούν'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το κούτσουρο

230. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Με ξύλινο προσκέφαλο, μοναχοί, τώρα οι Λίτσαβι διαμένουν επιμελείς και ενεργητικοί στην εξάσκηση. Σε αυτούς ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, δεν βρίσκει ευκαιρία, δεν βρίσκει βάση. Στο μέλλον, μοναχοί, οι Λίτσαβι θα είναι τρυφηλοί, με απαλά και τρυφερά χέρια και πόδια· αυτοί σε μαλακούς τόπους ύπνου, σε βαμβακερά μαξιλάρια, θα ετοιμάζουν τόπο ύπνου μέχρι την ανατολή του ήλιου. Σε αυτούς ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, θα βρει ευκαιρία, θα βρει βάση.

«Με ξύλινο προσκέφαλο, μοναχοί, τώρα οι μοναχοί διαμένουν επιμελείς και ενεργητικοί στην επίμονη προσπάθεια. Σε αυτούς ο Μάρα ο Κακός δεν βρίσκει ευκαιρία, δεν βρίσκει βάση. Στο μέλλον, μοναχοί, οι μοναχοί θα είναι λεπτοφυείς, με απαλά και τρυφερά χέρια και πόδια. Αυτοί σε μαλακούς τόπους ύπνου, σε βαμβακερά μαξιλάρια, θα ετοιμάζουν τόπο ύπνου μέχρι την ανατολή του ήλιου. Σε αυτούς ο Μάρα ο Κακός θα βρει ευκαιρία, θα βρει βάση. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'με ξύλινο προσκέφαλο θα διαμένουμε επιμελείς και ενεργητικοί στην επίμονη προσπάθεια'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον ελέφαντα

231. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο κάποιος νέος μοναχός πλησίαζε τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Οι μοναχοί του είπαν έτσι - «Ας μην πλησιάζει ο σεβάσμιος τις οικογένειες υπερβολικά συχνά». Εκείνος ο μοναχός, όταν του μιλούσαν οι μοναχοί, είπε έτσι - «Αυτοί οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να πλησιάζουν τις οικογένειες, πόσο μάλλον εγώ;»

Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος νέος μοναχός πλησιάζει τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Οι μοναχοί του είπαν έτσι - "Ας μην πλησιάζει ο σεβάσμιος τις οικογένειες υπερβολικά συχνά". Εκείνος ο μοναχός, όταν του μιλούσαν οι μοναχοί, είπε έτσι - "Αυτοί οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να πλησιάζουν τις οικογένειες, πόσο μάλλον εγώ;"»

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, σε μια δασική περιοχή υπήρχε μια μεγάλη λίμνη. Ελέφαντες ζούσαν κοντά σε αυτήν. Αυτοί, αφού έμπαιναν σε εκείνη τη λίμνη, αφού έβγαζαν με την προβοσκίδα τους ρίζες λωτού και στελέχη, αφού τα έπλεναν καλά, αφού τα μασούσαν χωρίς λάσπη, τα κατάπιναν. Αυτό ήταν για αυτούς προς ομορφιά και προς δύναμη, και εξαιτίας αυτού δεν αντιμετώπιζαν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Αλλά, μοναχοί, τα νεαρά ελεφαντάκια, μιμούμενα εκείνους τους μεγάλους ελέφαντες, αφού έμπαιναν σε εκείνη τη λίμνη, αφού έβγαζαν με την προβοσκίδα τους ρίζες λωτού και στελέχη, χωρίς να τα πλένουν καλά, αφού τα μασούσαν με λάσπη, τα κατάπιναν. Αυτό δεν ήταν για αυτά ούτε προς ομορφιά ούτε προς δύναμη. Εξαιτίας αυτού αντιμετώπιζαν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ οι πρεσβύτεροι μοναχοί, αφού ντύθηκαν το πρωί και πήραν το κύπελλο και τους χιτώνες τους, εισέρχονται σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή. Αυτοί εκεί διδάσκουν τη Διδασκαλία. Οι λαϊκοί τους δείχνουν σημάδια εμπιστοσύνης. Αυτοί χρησιμοποιούν εκείνο το υλικό κέρδος χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με τη σοφία της διαφυγής. Αυτό ήταν για αυτούς προς ομορφιά και προς δύναμη, και εξαιτίας αυτού δεν αντιμετώπιζαν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Αλλά, μοναχοί, οι νέοι μοναχοί, μιμούμενοι εκείνους τους πρεσβύτερους μοναχούς, αφού ντύθηκαν το πρωί και πήραν το κύπελλο και τους χιτώνες τους, εισέρχονται σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή. Αυτοί εκεί διδάσκουν τη Διδασκαλία. Οι λαϊκοί τους δείχνουν σημάδια εμπιστοσύνης. Αυτοί χρησιμοποιούν εκείνο το υλικό κέρδος με λαχτάρα, με πάθος, με υπερβολή, χωρίς να βλέπουν τον κίνδυνο, χωρίς τη σοφία της διαφυγής. Αυτό δεν είναι για αυτούς ούτε προς ομορφιά ούτε προς δύναμη, και εξαιτίας αυτού

αντιμετωπίζουν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "Χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με τη σοφία της διαφυγής, θα χρησιμοποιούμε εκείνο το υλικό κέρδος". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη γάτα

232. Διέμενε στη Σαβάτθι. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός επισκεπτόταν τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Οι μοναχοί του είπαν έτσι - «Ας μην επισκέπτεται ο σεβάσμιος τις οικογένειες υπερβολικά συχνά». Εκείνος ο μοναχός, όταν του μιλούσαν οι μοναχοί, δεν σταματούσε. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος μοναχός επισκέπτεται τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Οι μοναχοί του είπαν έτσι - "Ας μην επισκέπτεται ο σεβάσμιος τις οικογένειες υπερβολικά συχνά". Εκείνος ο μοναχός, όταν του μιλούσαν οι μοναχοί, δεν σταματούσε».

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, μια γάτα στεκόταν σε ρωγμές, αποχετεύσεις και σκουπιδότοπους αναζητώντας ένα μαλακό ποντίκι - "Όταν αυτό το μαλακό ποντίκι φύγει για τον τόπο συλλογής τροφής, εκεί ακριβώς θα το πιάσω και θα το φάω". Τότε, μοναχοί, εκείνο το μαλακό ποντίκι έφυγε για τον τόπο συλλογής τροφής. Η γάτα, αφού το έπιασε, το μάσησε βιαστικά και το κατάπιε. Εκείνο το μαλακό ποντίκι έφαγε τα έντερά της και τα εντόσθιά της. Αυτή εξαιτίας αυτού αντιμετώπισε τον θάνατο και οδύνη ίση με θάνατο.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ κάποιος μοναχός, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με απροστάτευτο σώμα, με απροστάτευτη ομιλία, με απροστάτευτη συνείδηση, με μη εφαρμοσμένη μνήμη, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτός εκεί βλέπει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη. Αυτού, έχοντας δει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδηση. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, υφίσταται θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Διότι αυτό είναι θάνατος, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών, όταν κάποιος αφού απαρνηθεί την εξάσκηση επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Διότι αυτή είναι οδύνη ίση με θάνατο, μοναχοί, δηλαδή όταν κάποιος διαπράττει κάποιο μολυσμένο παράπτωμα. Για τέτοιο παράπτωμα εμφανίζεται έξοδος. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "Με προστατευμένο σώμα, με προστατευμένη ομιλία, με προστατευμένη συνείδηση, με εφαρμοσμένη μνήμη, με συγκρατημένες ικανότητες θα εισερχόμαστε σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δέκατη.

11. Η ομιλία στον Σινγκάλα

233. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Ακούσατε, μοναχοί, κοντά στο χάραμα της αυγής τη νύχτα ένα γερασμένο τσακάλι να ουρλιάζει;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό, μοναχοί, το γερασμένο τσακάλι είναι πληγμένο από ένα είδος ασθένειας που ονομάζεται ουκκαντάκα. Αυτό όπου κι αν θέλει εκεί πηγαίνει· όπου κι αν θέλει εκεί στέκεται· όπου κι αν θέλει εκεί κάθεται· όπου κι αν θέλει εκεί ξαπλώνει· ακόμη και δροσερός άνεμος φυσά πάνω του. Καλό θα ήταν, μοναχοί, αν κάποιος που ισχυρίζεται ότι είναι μαθητής του υιού των Σάκυα βίωνε έστω και μια τέτοια απόκτηση ατομικής

ύπαρξης. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα διαμένουμε επιμελείς'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Ενδέκατη.

12. Η δεύτερη ομιλία για το τσακάλι

234. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Ακούσατε, μοναχοί, κοντά στο χάραμα της αυγής τη νύχτα ένα γερασμένο τσακάλι να ουρλιάζει;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Θα μπορούσε, μοναχοί, σε εκείνο το γερασμένο τσακάλι να υπάρχει οποιαδήποτε ευγνωμοσύνη και ευχαριστία, αλλά σε κάποιον εδώ που ομολογεί ότι είναι μαθητής του υιού των Σάκυα δεν θα μπορούσε να υπάρχει οποιαδήποτε ευγνωμοσύνη και ευχαριστία. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα είμαστε ευγνώμονες και ευχάριστοι· και ούτε η παραμικρή καλοσύνη που μας έγινε δεν θα χαθεί'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δωδέκατη.

Τα συνδεδεμένα με τις παρομοιώσεις ολοκληρώθηκαν.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η κορυφή, η άκρη του νυχιού, η οικογένεια, το τηγάνι, το δόρυ, ο τοξότης·
> Η σφήνα, το κούτσουρο, ο ελέφαντας, η γάτα και δύο τσακάλια.

10. Συνδεδεμένες ομιλίες με μοναχούς

1. Η ομιλία για τον Κολίτα

235. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Φίλοι μοναχοί». «Φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα.

Ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό - «Εδώ σε μένα, φίλοι, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: "Ευγενής σιωπή, ευγενής σιωπή", λέγεται. Ποια άραγε είναι η ευγενής σιωπή; Σε μένα, φίλοι, ήρθε αυτή η σκέψη: "Εδώ ένας μοναχός, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει. Αυτή ονομάζεται ευγενής σιωπή". Έτσι εγώ πράγματι, φίλοι, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διέμενα. Σε μένα, φίλοι, ενώ διέμενα με αυτή τη διαμονή, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από λογισμό συνέβαιναν».

«Τότε, φίλοι, ο Ευλογημένος με πλησίασε με υπερφυσική δύναμη και είπε αυτό: "Μογκαλλάνα, Μογκαλλάνα, μην, βραχμάνε, αμελείς την ευγενή σιωπή, σταθεροποίησε τη συνείδηση στην ευγενή σιωπή, κάνε τη συνείδηση ενωμένη στην ευγενή σιωπή, συγκέντρωσε τη συνείδηση στην ευγενή σιωπή". Έτσι εγώ πράγματι, φίλοι, αργότερα, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένω. Αυτό λοιπόν, φίλοι,

κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: "Ένας μαθητής που βοηθήθηκε από τον Διδάσκαλο έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση", για εμένα ακριβώς αυτό κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: "Ένας μαθητής που βοηθήθηκε από τον Διδάσκαλο έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση"». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον Ουπατίσσα

236. Διέμενε στη Σαβάτθι. Εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Φίλοι μοναχοί». «Φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Σαριπούττα. Ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε αυτό -

«Εδώ σε μένα, φίλοι, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: "Υπάρχει άραγε κάτι στον κόσμο, από τη μεταβολή και την αλλαγή του οποίου θα εγείρονταν σε μένα λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος;" Σε μένα, φίλε, ήρθε αυτή η σκέψη: "Δεν υπάρχει κάτι στον κόσμο, από τη μεταβολή και την αλλαγή του οποίου θα εγείρονταν σε μένα λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος"».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα:«Ακόμα και από τη μεταβολή και την αλλαγή του Διδασκάλου, φίλε Σαριπούττα, δεν θα εγείρονταν σε σένα λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος;» «Ακόμα και από τη μεταβολή και την αλλαγή του Διδασκάλου, φίλε, δεν θα εγείρονταν σε μένα λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος, αλλά θα σκεφτόμουν έτσι: "Αλίμονο, πράγματι, αγαπητέ, ο Διδάσκαλος έχει εξαφανιστεί, αυτός με τη μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τη μεγάλη επιρροή. Αν πράγματι ο Ευλογημένος παρέμενε για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτό θα ήταν για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων"». Διότι πράγματι στον σεβάσμιο Σαριπούττα για πολύ καιρό οι υπολανθάνουσες τάσεις για ταύτιση με το εγώ, για ταύτιση με το δικό μου και για αλαζονεία έχουν πλήρως εκριζωθεί. Για αυτό το λόγο στον σεβάσμιο Σαριπούττα ακόμα και από τη μεταβολή και την αλλαγή του Διδασκάλου δεν θα εγείρονταν λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Γκάτα

237. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα διέμεναν στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων, στο ίδιο κατάλυμα. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα:

«Οι ικανότητές σου, φίλε Μογκαλλάνα, είναι γαλήνιες· το χρώμα του προσώπου σου είναι αγνό και λαμπερό· σίγουρα σήμερα ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα έζησε με γαλήνια διαμονή». «Με χονδροειδή διαμονή, φίλε, έζησα σήμερα. Αλλά είχα μια συζήτηση για τη Διδασκαλία». «Με ποιον όμως είχε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα συζήτηση για τη Διδασκαλία;» «Με τον Ευλογημένο, φίλε, είχα συζήτηση για τη Διδασκαλία». «Μακριά όμως, φίλε, είναι τώρα ο Ευλογημένος που διαμένει στη

Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Άραγε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πλησίασε τον Ευλογημένο με υπερφυσική δύναμη· ή ο Ευλογημένος πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα με υπερφυσική δύναμη;» «Δεν πλησίασα εγώ, φίλε, τον Ευλογημένο με υπερφυσική δύναμη· ούτε με πλησίασε ο Ευλογημένος με υπερφυσική δύναμη. Αλλά όσο μακριά ήταν ο Ευλογημένος, τόσο εξαγνίστηκε ο θείος οφθαλμός μου και το θείο στοιχείο της ακοής. Και στον Ευλογημένο, όσο μακριά ήμουν εγώ, τόσο εξαγνίστηκε ο θείος οφθαλμός και το θείο στοιχείο της ακοής». «Πώς λοιπόν είχε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα συζήτηση για τη Διδασκαλία με τον Ευλογημένο;»

«Εδώ εγώ, φίλε, είπα στον Ευλογημένο: "Αυτός που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, αυτός που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, κάποιος καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα;" Όταν αυτό ειπώθηκε, φίλε, ο Ευλογημένος μου είπε αυτό: "Εδώ, Μογκαλλάνα, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα - ας απομείνει μόνο δέρμα και τένοντες και οστά, ας ξεραθεί στο σώμα η σάρκα και το αίμα, αυτό που πρέπει να επιτευχθεί με ανδρική δύναμη, με ανδρική ενεργητικότητα, με ανδρική προσπάθεια, χωρίς να το επιτύχω δεν θα υπάρξει σταμάτημα της ενεργητικότητας. Έτσι λοιπόν, Μογκαλλάνα, κάποιος καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα". Έτσι λοιπόν, φίλε, είχα συζήτηση για τη Διδασκαλία με τον Ευλογημένο».

«Όπως, φίλε, σε σύγκριση με τα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών, ένα μικρό πέτρινο χαλίκι είναι μόνο για σκοπό σύγκρισης· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο εμείς σε σύγκριση με τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα είμαστε μόνο για σκοπό σύγκρισης. Ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πράγματι έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή· αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο».

«Όπως, φίλε, σε σύγκριση με ένα μεγάλο δοχείο αλατιού, ένα μικρό κρύσταλλο αλατιού είναι μόνο για σκοπό σύγκρισης· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο εμείς σε σύγκριση με τον σεβάσμιο Σαριπούττα είμαστε μόνο για σκοπό σύγκρισης. Ο σεβάσμιος Σαριπούττα πράγματι έχει επαινεθεί, εγκωμιαστεί και εξυμνηθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους -

> «Όπως ο Σαριπούττα στη σοφία, στην ηθική και στη γαλήνη·
> ακόμη και ένας μοναχός που έχει υπερβεί, αυτό θα ήταν το ανώτατο».

Έτσι αυτοί οι δύο μεγάλοι ελέφαντες εξέφρασαν αμοιβαίες ευχαριστίες για τα καλά ειπωμένα, τα καλά εκφρασμένα λόγια του ενός προς τον άλλον. Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον Νάβα

238. Διέμενε στη Σαβάτθι. Εκείνη την περίοδο κάποιος νέος μοναχός, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού μπήκε στο μοναστήρι, ζούσε άνετα, σιωπηλός, διστακτικός, δεν προσέφερε υπηρεσία στους μοναχούς κατά την περίοδο κατασκευής χιτώνων. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος νέος μοναχός, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού μπήκε στο μοναστήρι, ζει άνετα, σιωπηλός, διστακτικός, δεν προσφέρει υπηρεσία στους μοναχούς κατά την περίοδο κατασκευής χιτώνων».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε κάποιον μοναχό: «Έλα εσύ, μοναχέ, εκ μέρους μου απευθύνσου σε εκείνον τον μοναχό: 'Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν εκείνος ο μοναχός· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον μοναχό: «Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε». «Ναι, φίλε», απάντησε εκείνος ο μοναχός σε εκείνον τον μοναχό και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον μοναχό που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, μοναχέ, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού μπήκες στο μοναστήρι, ζεις άνετα, σιωπηλός, διστακτικός, δεν προσφέρεις υπηρεσία στους μοναχούς κατά την περίοδο κατασκευής χιτώνων;» «Κι εγώ, σεβάσμιε κύριε, κάνω τη δική μου λειτουργία».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου εκείνου του μοναχού, απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Μην παραπονείστε, μοναχοί, για αυτόν τον μοναχό. Αυτός, μοναχοί, ο μοναχός αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Αυτό δεν επιτυγχάνεται με χαλαρή προσπάθεια, αυτό δεν επιτυγχάνεται με λίγη δύναμη·
> το Νιμπάνα πρέπει να επιτευχθεί, η απελευθέρωση από όλο τον υπαρξιακό πόνο.
>
> Και αυτός ο νεαρός μοναχός, αυτός ο άριστος άνθρωπος·
> φέρει το τελευταίο σώμα, έχοντας νικήσει τον Μάρα μαζί με τον στρατό του». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον Σουτζάτα

239. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο σεβάσμιος Σουτζάτα πλησίασε τον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Σουτζάτα να έρχεται από μακριά. Αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτός ο γιος καλής οικογένειας, μοναχοί, λάμπει και με τα δύο - και επειδή είναι όμορφος, ευπαρουσίαστος, χαριτωμένος, προικισμένος με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη, και επειδή για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει». Αυτά είπε ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος:

> «Λάμπει πράγματι αυτός ο μοναχός, με ευθύ νου·
> αποσυνδεδεμένος, αποδεσμευμένος, μέσω της μη προσκόλλησης κατασβεσμένος·

φέρει το τελευταίο σώμα, έχοντας νικήσει τον Μάρα μαζί με τον στρατό του». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Λακουντακαμπαντίγια

240. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο σεβάσμιος Λακουντακαμπαντίγια πλησίασε τον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Λακουντακαμπαντίγια να έρχεται από μακριά. Αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Βλέπετε, μοναχοί, αυτόν τον μοναχό που έρχεται, άσχημο, δυσάρεστο στη θέα, κοντό, περιφρονημένο από τους μοναχούς;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Αυτός, μοναχοί, ο μοναχός έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, και δεν υπάρχει εκείνη η διαλογιστική επίτευξη που να είναι εύκολο να βρεθεί, την οποία εκείνος ο μοναχός να μην έχει επιτύχει προηγουμένως. Για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει». Αυτά είπε ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος:

«Χήνες, γερανοί και παγώνια, ελέφαντες, αντιλόπες και ελάφια·
όλα φοβούνται το λιοντάρι, δεν υπάρχει ισότητα στο σώμα.

Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο μεταξύ των ανθρώπων, ακόμη κι αν κάποιος είναι νέος αλλά σοφός·
αυτός πράγματι εκεί είναι μεγάλος, όχι ο αδαής με μεγάλο σώμα». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Βισάκχα

241. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Βισάκχα, γιος του Παντσάλα, στην αίθουσα συνάθροισης δίδασκε, παρακινούσε, ενθάρρυνε και ευχαριστούσε τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα, με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, περιεκτική, ανεξάρτητη.

Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε στην αίθουσα συνάθροισης· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Ποιος άραγε, μοναχοί, στην αίθουσα συνάθροισης διδάσκει, παρακινεί, ενθαρρύνει και ευχαριστεί τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα, με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, περιεκτική, ανεξάρτητη;» «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Βισάκχα, γιος του Παντσάλα, στην αίθουσα συνάθροισης διδάσκει, παρακινεί, ενθαρρύνει και ευχαριστεί τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα, με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, περιεκτική, ανεξάρτητη».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Βισάκχα, γιο του Παντσάλα: «Καλώς, καλώς, Βισάκχα, καλώς πράγματι εσύ, Βισάκχα, διδάσκεις τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα... κ.λπ... ικανή να εξηγεί το νόημα, περιεκτική, ανεξάρτητη».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Αυτόν που δεν μιλά δεν τον γνωρίζουν, τον σοφό ανάμεσα στους αδαείς· αλλά αυτόν που μιλά τον γνωρίζουν, αυτόν που διδάσκει την αθάνατη κατάσταση.

Ας μιλά, ας φωτίζει τη Διδασκαλία, ας υψώνει τη σημαία των σοφών· οι σοφοί έχουν σημαία τα καλά λόγια, διότι η Διδασκαλία είναι η σημαία των σοφών». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Νάντα

242. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο σεβάσμιος Νάντα, ο γιος της θείας του Ευλογημένου, αφού φόρεσε χιτώνες σιδερωμένους και από τις δύο πλευρές, αφού έβαψε τα μάτια του με κολλύριο, αφού πήρε ένα γυαλιστερό κύπελλο, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Νάντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:«Αυτό, Νάντα, δεν είναι πρέπον για έναν γιο καλής οικογένειας που με πίστη εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, το να φοράς χιτώνες σιδερωμένους και από τις δύο πλευρές, και να βάφεις τα μάτια σου με κολλύριο, και να κρατάς γυαλιστερό κύπελλο. Αυτό, Νάντα, είναι πρέπον για έναν γιο καλής οικογένειας που με πίστη εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, το να είσαι δασόβιος, και καταναλωτής προσφερόμενης τροφής, και να φοράς χιτώνες από κουρέλια, και να ζεις χωρίς προσκόλληση στις ηδονές». Αυτά είπε ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος:

«Πότε θα έβλεπα τον Νάντα, δασόβιο, φορώντας χιτώνες από κουρέλια, να συντηρείται με τροφή από αγνώστους, χωρίς προσκόλληση στις ηδονές».

Τότε ο σεβάσμιος Νάντα, αργότερα, έζησε δασόβιος και καταναλωτής προσφερόμενης τροφής και φορώντας χιτώνες από κουρέλια και χωρίς προσκόλληση στις ηδονές. Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Τίσσα

243. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο σεβάσμιος Τίσσα, ο γιος της θείας του Ευλογημένου, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι, δυστυχισμένος και καταθλιμμένος, χύνοντας δάκρυα. Τότε ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Τίσσα: «Γιατί λοιπόν εσύ, Τίσσα, κάθεσαι στο πλάι δυστυχισμένος και καταθλιμμένος, χύνοντας δάκρυα;» «Διότι, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί με κατακεραύνωσαν από παντού με λεκτικά κεντρίσματα». «Διότι εσύ, Τίσσα, είσαι αυτός που μιλάει αλλά δεν είσαι ανεκτικός στα λόγια· αυτό, Τίσσα, δεν είναι πρέπον για έναν γιο καλής οικογένειας που με πίστη εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, το να είσαι αυτός που μιλάει αλλά να μην είσαι ανεκτικός στα λόγια. Αυτό, Τίσσα, είναι πρέπον για έναν γιο καλής οικογένειας που με πίστη εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή - το να είσαι αυτός που μιλάει και να είσαι ανεκτικός στα λόγια».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Γιατί οργίζεσαι; Μην οργίζεσαι, η μη-οργή, Τίσσα, είναι άριστη για σένα·

διότι για την απομάκρυνση της οργής, της αλαζονείας και της περιφρόνησης, Τίσσα, ασκείται η άγια ζωή». Ένατη.

10. Η ομιλία για αυτόν που ονομάζεται πρεσβύτερος

244. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός ονόματι Θέρα ζούσε μόνος και επαινούσε τη μοναχική ζωή. Αυτός μόνος εισερχόταν στο χωριό για προσφερόμενη τροφή, μόνος επέστρεφε, μόνος καθόταν σε απόκρυφο μέρος, μόνος καθόριζε το μονοπάτι περιπάτου. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος μοναχός ονόματι Θέρα ζει μόνος και επαινεί τη μοναχική ζωή».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε κάποιον μοναχό: «Έλα εσύ, μοναχέ, εκ μέρους μου απευθύνσου στον μοναχό Θέρα: 'Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Θέρα'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Θέρα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Θέρα: «Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Θέρα». «Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Θέρα σε εκείνον τον μοναχό και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Θέρα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, Θέρα, ζεις μόνος και επαινείς τη μοναχική ζωή;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Πώς όμως εσύ, Θέρα, ζεις μόνος και επαινείς τη μοναχική ζωή;» «Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, μόνος εισέρχομαι στο χωριό για προσφερόμενη τροφή, μόνος επιστρέφω, μόνος κάθομαι σε απόκρυφο μέρος, μόνος καθορίζω το μονοπάτι περιπάτου. Έτσι λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, ζω μόνος και επαινώ τη μοναχική ζωή».

«Υπάρχει αυτή, Θέρα, η μοναχική ζωή, δεν λέω ότι δεν υπάρχει.Αλλά, Θέρα, άκουσε πώς η μοναχική ζωή γίνεται πλήρης αναλυτικά, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε»... κ.λπ... «Και πώς, Θέρα, η μοναχική ζωή γίνεται πλήρης αναλυτικά; Εδώ, Θέρα, ό,τι είναι παρελθόν αυτό έχει εγκαταλειφθεί, ό,τι είναι μέλλον αυτό έχει αποκηρυχθεί, και στις παρούσες αποκτήσεις ατομικής ύπαρξης η θέληση και το πάθος έχουν καλά απομακρυνθεί. Έτσι λοιπόν, Θέρα, η μοναχική ζωή γίνεται πλήρης αναλυτικά».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Τον κυρίαρχο όλων, τον παντογνώστη, τον σοφό,
> τον αμόλυντο σε όλα τα φαινόμενα·
> αυτόν που εγκατέλειψε τα πάντα, απελευθερωμένο με την εξάλειψη της επιθυμίας,
> αυτόν τον άνθρωπο εγώ τον αποκαλώ μοναχικά διαμένοντα». Δέκατη.

11. Η ομιλία για τον Μαχακαππίνα

245. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακαππίνα πλησίασε τον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Μαχακαππίνα να έρχεται από μακριά. Αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Βλέπετε, μοναχοί, αυτόν τον μοναχό

που έρχεται, λευκό, λεπτό, με ψηλή μύτη;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Αυτός, μοναχοί, ο μοναχός έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή. Και δεν υπάρχει εκείνη η διαλογιστική επίτευξη που να είναι εύκολο να βρεθεί, την οποία εκείνος ο μοναχός να μην έχει επιτύχει προηγουμένως. Για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Ο πολεμιστής είναι ο άριστος μεταξύ των ανθρώπων, όσοι υπερηφανεύονται για το σόι τους·
> ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στη συμπεριφορά, αυτός είναι ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων.
>
> Την ημέρα λάμπει ο ήλιος, τη νύχτα φέγγει η σελήνη·
> ο οπλισμένος πολεμιστής λάμπει, ο διαλογιστής βραχμάνος λάμπει·
> αλλά όλη τη μέρα και τη νύχτα, ο Βούδας λάμπει με τη λαμπρότητά του». Ενδέκατη.

12. Η ομιλία για τον σύντροφο

246. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε δύο μοναχοί σύντροφοι, συγκάτοικοι του σεβάσμιου Μαχακαππίνα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος. Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους μοναχούς να έρχονται από μακριά. Αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Βλέπετε, μοναχοί, αυτούς τους μοναχούς συντρόφους να έρχονται, τους συγκατοίκους του Καππίνα;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Αυτοί οι μοναχοί έχουν μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή. Και δεν υπάρχει εκείνη η διαλογιστική επίτευξη που να είναι εύκολο να βρεθεί, την οποία εκείνοι οι μοναχοί να μην έχουν επιτύχει προηγουμένως. Για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένουν».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Αυτοί οι μοναχοί είναι πράγματι σύντροφοι, για μακρύ χρόνο ενωμένοι·
> η Άριστη Διδασκαλία τους ενώνει, στη Διδασκαλία που κήρυξε ο Βούδας.
>
> Καλά πειθαρχημένοι από τον Καππίνα, στη Διδασκαλία που κήρυξε ο Ευγενής·
> φέρουν το τελευταίο σώμα, έχοντας νικήσει τον Μάρα μαζί με τον στρατό του». Δωδέκατη.

Τα συνδεδεμένα με τους μοναχούς ολοκληρώθηκαν.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Κολίτα και Ουπατίσσα, και Γκχάτα επίσης λέγεται·
> Νάβα, Σουτζάτα και Μπάντι, Βισάκχα, Νάντα και Τίσσα·
> και Θερανάμα και Καππίνα, με τον φίλο - δώδεκα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αιτιότητα, πλήρης συνειδητοποίηση, στοιχεία, με το χωρίς εντοπίσιμη αρχή, Κασσάπα·
τιμή, Ράχουλα, χαρακτηριστικά, παρομοιώσεις - το κεφάλαιο των μοναχών.

Γι' αυτό λέγεται το δεύτερο.

Τέλος του κειμένου Πάλι των συνδεδεμένων του κεφαλαίου της αιτιότητας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 28 Νοεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 1. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας. 4. Το τέταρτο κεφάλαιο έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος

Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα

Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα

Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org